07/08/2023

π. Λίβυος: Φως λευκό, καθαρό, γλυκύ, γεμάτο χαρά κι ευτυχία

/ Γνώμες

Ο Χριστός μεταμορφώνεται μπροστά στους μαθητές του επάνω στο όρος Θαβώρ και φανερώνει την Θεία Δόξα Του. Μια δόξα όμως που ο Θεός θέλησε να μοιραστεί μαζί μας. Γι' αυτό έγινε άνθρωπος για να γίνει ο άνθρωπος Θεός.

Η καρδιά των μαθητών πλαταίνει. Τα μάτια της ψυχής τους ανοίγουν, το Άγιο Πνεύμα μιλάει μέσα τους και τότε βλέπουν το δάσκαλο τους, εκείνον που κάθε μέρα ζούσε ανάμεσα τους, να φανερώνει την Δόξα της φύσεως Του, να λούζεται μέσα στο Φως, Φως λευκό, καθαρό, γλυκύ, γεμάτο χαρά κι ευτυχία.

Τόση δε είναι η γλύκα κι η ευφροσύνη της εμπειρίας αυτής που ζητάνε από τον Χριστό, να μείνουν εκεί, να μην επιστρέψουν πίσω στο κόσμο και τα βάσανα του. "Να μείνουν εδώ Κύριε, να μην φύγουμε ποτέ φάνηκε να του λένε..."

Το ίδιο μου έλεγαν τρεις άνθρωποι που είχαν μεταθανάτια εμπειρία μετά από σοβαρά τροχαία κι ένα καρδιακό επεισόδιο, " Όταν πας εκεί δεν θες πλέον να γυρίσεις πίσω...Σε γυρίζουν, δεν γυρίζεις...".

Στον βίο του Αγίου Σιλουανού αναφέρει πως όταν γεύθηκε το Άκτιστο Φως του Θεού, έκλαιγε και έλεγε, "εάν δεν το ξαναδώ και δεν το ξαναγευτώ, δεν θέλω να ζήσω...". Φως γλυκό, αγαθό, απαλό, θεραπευτικό, παρηγορητικό, ενισχυτικό, ενοποιητικό, χαρούμενο, γεμάτο ευτυχία.

Ο Άγιος Παΐσιος μια από της πολλες φορές που είδε το Άκτιστο Φως, ήταν μέσα στο κελί του. Μετά την εμπειρία, βγήκε έξω και ενώ ήταν μέρα εκείνος έβλεπε σκοτάδι. Ρώτησε, "τι ώρα είναι ακόμη να ξημερώσει;" Για να πάρει την απάντηση ότι ήταν πλέον μεσημέρι.

Όταν δεις τον Φως του Θεού κάθε άλλη μορφή φωτός σου φαίνεται σκοτάδι.

Είχα στο χωριό μια γριούλα, απλή και αγράμματη, με βαθιά πίστη στο Θεό και γεμάτη ανθρωπιά στη καρδιά της, που για χρόνια φρόντιζε τον άρρωστο άνδρα της, με πόνο και βάσανα. Μου έλεγε: "πάτερ κάθε βράδυ που αγρυπνώ στο πλευρό του άρρωστου άνδρα μου, βλέπω ένα φως, έρχεται στο δωμάτιο και μου κάνει παρέα. Είναι γλυκό, όμορφο, και παρηγορητικό. Και δεν είναι η μόνη...."

Γιατί όμως ο Χριστός φανερώνει την Δόξα Του στους μαθητές του; Ίσως για πολλούς λόγους. Μα ο σημαντικότερος κατα την ταπεινή μου άποψη, είναι ότι οι

Μαθητές σε λίγες μέρες θα τον δουν να συλλαμβάνεται, να συκοφαντείται και να δικάζεται. Να αντιμετωπίζει άδικα και φρικτά μαρτύρια. Στο τέλος θα δουν όλο το κακό να ξεσπάει πάνω στο Κύριο τους, να σταυρώνεται και να πεθαίνει.

Μέσα λοιπόν απ' αυτό το θαύμα της Μεταμορφώσεως ο Χριστός ενισχύει την πίστη τους και τους φωνάζει:

" αυτό που σήμερα είδατε μην το ξεχάσετε όταν θα έρθουν οι δύσκολες ώρες. Πίσω από τα βάσανα και τα μαρτύρια μου, θα υπάρχει αυτό το Φως κι η Δόξα. Μην μένετε σε αυτό που βλέπετε αλλά σε αυτό που όντως υπάρχει πίσω από τα φαινόμενα. "

Μην απογοητεύεσαι απ' αυτό που σήμερα είσαι, αλλά να ελπίζεις σε εκείνο που αύριο μπορείς να γίνεις.
Δεν είσαι αυτό που φαίνεται αλλά εκείνο που θα φανερωθεί.
Δεν τελειώνουν όλα στο θάνατο αλλά όλα αρχίζουν αιώνια.
Η πραγματική ταυτότητα δου δεν είναι στο χθες αλλά στο μέλλον που έρχεται.
Το τελευταίο λόγο τον έχει ο Θεός, κι όταν ο Θεός μιλάει γεμίζει εκπλήξεις η ζωή μας.